

Sv. Alberta draudzes ziņas

2015. gada Advents * Nr. 75

bet kā Dievišķās Personas ar savstarpējām attiecībām un mīlestību. Tāpat kā šīs attiecības Dievam ir sevī, Viņš vēlas ar tām dalīties arī ar visiem cilvēkiem kopumā un ar katru atsevišķi. Bet mēs to aizmirstam, neredzam un pat nepiedzīvojam. Drīzāk tikai domājam par sevi, redzam cilvēku grēku ļaunumu, egoismu, koncentrēšanos uz labklājību, naudu, seksu un varu, kas pārpludina visu pasauli un turpina to darīt aizvien spēcīgāk. Vai Dievam ir glābšanas plāns? Dievs

Slavēts Kristus!

Kā Tu domā? Vai Dievam attiecībā uz Tevi ir kāds plāns? Jā, ir. Kā mēs to tik droši varam pateikt? Ja bērns klausās savā mātē un tēvā, viņš tos saprot. Tāpat arī mēs to skaidri redzam, ja ieklausāties Mātē Baznīcā. Tā mums parāda Dievu nevis kā vientuļnieku,

kļuva redzams un sadzirdams vienas tautas dzīvē - tā ir ebreju tauta. Visa Vecā Derība par to liecina. Jaunajā Derībā mēs varam ieraudzīt Dieva mīlestības un glābšanas plānu, kas īstenojās Jēzus Kristus personā. Tagad šis glābšanas plāns attiecas uz visu cilvēci kopumā, it īpaši zīmē, kad Jēzus dibina Baz-

nīcu, kas kalpo šai pestīšanai. Šajā kontekstā arī varam ieraudzīt Adventa laika nozīmi. Kā zināms, ar jēdzienu 'Advents' apzīmē 'atnākšanu', 'klātbūtni'. Senatnē ar to apzīmēja karaļa vai imperatora ierašanos kādā provincē. Bet ko tas izsaka mums, kristiešiem? Kaut ko brīnišķīgu - proti, ka pats Dievs atvēra savas Debesis un no-

licās par cilvēku, pats kļūdams cilvēks.

Priecīgu Adventu – Kristus otrreizējo atnākšanu novēlot,

prāvests Krišjānis

Ģimene – savstarpējās atdeves un piedošanas skola

Cilvēks nevar dzīvot bez piedošanas. Laulāto mīlestība nevar pastāvēt, ja viņi viens otram nespēj piedot – sacīja pāvests trešdienas vispārējās audiences laikā. Ģimenes tēmai veltītajā 4. novembra katehēzes mācībā Francisks runāja par piedošanas būtisko nozīmi. Sava cilvēciskā vājuma un egoisma dēļ mēs katru dienu vairāk vai mazāk nodarām viens otram pāri. Tomēr svarīgi, lai mēs nekavējoties labotu pāridarījumu. Ja pārāk ilgi kavējamies, tad to izdarīt kļūst aizvien grūtāk. Taču kā to varam izdarīt? Šajā sakarā Svētais tēvs norādīja uz kādu pavisam vienkāršu noslēpumu.

Šīs dienas uzrunā pāvests kārtējo reizi atgādināja, lai vīrs un

sieva, bērni un vecāki, brāļi un māšas, vedekla un vīramāte nekad nenošlēdz dienu nelūguši viens otram piedošanu un neizlīguši cits ar citu. Svarīgi iemācīties uzreiz palūgt piedošanu un piedot otram cilvēkam – viņš uzsvēra. Tikai tādā veidā varam labot pāridarījumus, dziedēt iecirstās rētas un kļūt aizvien stiprāki savā laulībā un ģimenē. Turklāt, tam nav vajadzīgas garas runas, bet pietiek ar vienu glāstu, lai visu sāktu no jauna. Ja iemācīsimies šādi dzīvot ģimenē, tad to darīsim arī ārpus tās, visur, kur vien atradīsimies – turpināja Francisks. Šajā jautājumā viegli būt skeptiskiem. Daudzi cilvēki, arī kristiešu vidū, domā, ka tas ir pārspīlējums. Tie saka: jā, vārdi ir

skaisti, bet ir neiespējami tos īstenot. Tomēr, paldies Dievam, tā nav. Saņemot piedošanu no Dieva, arī mēs kļūstam spējīgi piedot citiem – uzsvēra pāvests. Tāpēc Jēzus liek mums atkārtot šos vārdus katru reizi, kad skaitām lūgšanu „Tēvs mūsu”, tas ir, katru dienu. Būtiski, lai sabiedrībā, kas nereti ir nežēlīga, atrastos tādas vietas kā ģimene, kur var iemācīties viens otram piedot.

Savā katehēzes mācībā Svētais tēvs nedaudz atskatījās uz oktobrī notikušo Bīskapu sinodi, kas bija veltīta tematam: „Ģimenes aicinājums un misija Baznīcas un mūsdienu sabiedrības dzīvē”. Noslēgumā sinodes tēvi iesniedza pāvestam viņu sagatavoto dokumentu, kas tika arī publicēts. Francisks atzina, ka, lai izdarītu tālākus secinājumus, vēl ir jāveic padziļinātas pārdomas, un piebilda, ka tikmēr ģimenes nestāv uz vietas, bet nemitīgi iet uz priekšu. Tās caur savas konkrētās dzīves lappusēm nepārtaukti atklāj ģimenes Evaņģēlija skaistumu. Pasaulē, kurā nereti pietrūkst dzīvīguma un mīlestības, šīs ģimenes ik dienas liecina par grandiozo laulības un mīlestības dāvanu. Pāvests uzsvēra, ka arī spēja piedot ir daļa no ģimenes

aicinājuma un misijas, un sinode atdzīvināja mūsu cerību arī šajā jaunatjumā.

Piedošana ne tikai pasargā ģimenes no šķelšanās, bet padara tās spējīgas palīdzēt sabiedrībai būt mazāk ļaunai un jēlai. Katrs piedošanas žests novērš mājai plaisas un nostiprina tās mūrus. Svētais tēvs apļiecināja, ka Baznīca ir līdzās ģimenēm un palīdz tām būvēt savu māju uz klints, par kuru runāja Jēzus. Pāvests arī aicināja neaizmirst tos Jēzus vārdus, ko Viņš saka pirms līdzības par namu: Ne katrs, kas man saka ‘Kungs, Kungs’, ieies Debesu valstībā, bet tas, kurš pilda Tēva gribu. Daudzi man tanī dienā sacīs: Kungs, Kungs, vai mēs nepravietojām Tavā vārdā un vai neizdzinām ļaunos garus Tavā vārdā? Tomēr es viņiem teikšu: Es jūs nekad neesmu pazinis (sal. Mt 7, 21-23). Tie ir spēcīgi vārdi – atzina Francisks, no-

rādot, ka tie ir teikti, lai mūs sapurinātu un pamudinātu atgriezties.

Katehēzes noslēgumā pāvests atgādināja, ka kristīgās ģimenes var ļoti daudz darīt mūsdienu sabiedrības un Baznīcas labā. „Tāpēc vēlos”, viņš sacīja, „lai Žēlsirdības jubilejas gadā ģimenes atklāj savstarpējās piedošanas vērtību”. Svētais tēvs aicināja lūgties, lai ģimenes būtu aizvien spējīgākas iet pa konkrētiem izlīgšanas ceļiem, kur neviens nejustos pamests zem savu parādu smaguma. „Tēvs mūsu, piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam sa-

viem parādniekiem”. Sveicot atsevišķas svētceļnieku grupas, Francisks atgādināja, ka piedošana ir mūsu kristīgā aicinājuma integrālā sastāvdaļa. Tā ir mūsu mīlestības mēraukla un tās dzīvinātāja. Tas, kurš patiesi mīl, tiek pāri visām grūtībām un spēj piedot.

J. Evertovskis / VR

Arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča vizitācija Rīgas Sv. Alberta draudzē

Novembra mēnesī Rīgas Sv. Alberta draudze atzīmē Svētā Alberta kā šīs baznīcas aizbildņa svētkus. Alberts visus ir saistījis kā liels teologs, filozofs un dabaszinātnieks. Savu plašo zināšanu dēļ viņš tiek saukts arī par universālo doktoru (Doctor-Universalis). Alberts Lielais ar savu cēlo priekšzīmi un zināšanām visiem parādīja, ka starp ticību un zinātni, starp patiesību un vispārējo labumu, starp dziļu mācību un svētu-

mu nav ne mazākās pretrunas, bet gan visciešākais sakars.

Uz šo laiku parasti tiek ieplānota **arhibīskapa — metropolīta Zbigņeva Stankeviča vizitācija Rīgas Sv. Alberta draudzē, kas dod iespēju saņemt Iestiprināšanas Sakramentu tiem, kas ir pienācīgi sagatavojušies šim atbildīgajam notikumam.** Arī šogad 8.novembrī arhibīskaps apmeklēja Rīgas Sv. Alberta draudzi, esot vienotībā ar ticīgajiem šīs baznīcas

titula svētkos.

Celebrējot Svēto Misi, arhibīskaps atzīmēja, ka dienas lasījumi Mises laikā ir izvēlēti no Svētā Alberta dienas svinībām un caur tiem var saredzēt daudzus vienojošus pavedienus.

Svētais Alberts ir redzams

kā izcils savas tautas un Baznīcas līderis. Tauta bez garīgā līdera, bez vadītāja, bez autoritātes ļoti ātri kļūst svārstīga savās domās un var aiziet maldu ceļus. Alberts Lielais bija garīgais līderis, kas intelektuālajā līmenī apkaroja tā laika maldus.

Zbignevs Stankevičs uzsvēra, ka līdera loma, izgaismojot un atgādinot patiesās vērtības, ir ļoti svarīga arī mūsdienās, kad veidojas divas bīstamas tendences: dzīvojot patēriņa sabiedrībā ar domām it kā Dieva nebūtu, kā arī sekojot līdzī daudādām garīgām kaislībām, novirzoties maldos izpratnē par Dievu, un, veidojot nobīdes no ticības. Intelektuālajā līmenī postmodernās sabiedrības domāšanā pastāv liela bīstamība, katram sludinot savu patiesību, pazaudēt ob-

jektīvo patiesību. Cilvēks kļūst visu lietu mērs un pēdējais atskaites punkts. Tiek noliegta Dievišķās atklāsmes esamība. Ja nav Dieva likumu, cilvēciskā sabiedrība ar vienkāršu balsu vairākumu referendumos var izlemt, kas ir labs un kas ir ļauns, vadoties pēc sava prāta un tā brīža izdevīguma. Šī pati situācija bija sastopama gan Mozus, gan Svētā Alberta laikā un šobrīd nekas nav mainījies.

Arhibīskaps piedāvāja meklēt risinājumu garīgajos un intelektuālajos līderos, autoritātēs, kuri būtu vajadzīgi, lai spētu aizraut Dieva tautu sev līdzī, līdzīgi kā Svētais Alberts, kas tika novērtēts gan ticīgās tautas, gan zinātnieku vidū, kuriem ticība nebija pirmajā vietā. Būtu svarīgi, lai ticīgie, katoļi būtu kompetenti dažādās jomās, mediju

jomā, politikas jomā, dažādās sabiedriskajās attiecībās un ienestu Evaņģēlija sēklu tajā vidē, kur viņi paši ar panākumiem un atzinību spēj darboties. Ne jau katrs var būt līdzīgs Mozum vai Svētajam Albertam. Vienā miesā ir daudz locekļu, bet katram loceklim ir savs uzdevums. Zbigņevs Stankevičs teica: “Arī mēs visi kopā esam viena miesa un katram Dievs ir devis kādu īpašu dāvanu. Svarīgi, lai mēs šīs dāvanas, talantus saliekam kopā un varam kalpot sabiedrībā, draudzē. Mums pašiem ir ļoti svarīgi atpazīt savus talantus, un pārējiem būtu svarīgi palīdzēt līdzcilvēkiem izpausties ar šiem talantiem, palīdzēt tos attīstīt, un ļaut darboties konkrētajā jomā, vienlaikus ļaujot, lai cits realizē savu talantu citā virzienā. Gala-rezultātā draudze pati kļūst par garīgo, kolektīvo līderi. Kad mēs ieklausāmies viens otrā, palīdzam viens otram, liekam savus talantus darbībā, draudze sāks strauji attīstīties un kļūst par paraugu citiem. Un to es Jums arī novēlu, lai Svētā Alberta draudze

seko sava aizbildņa piemēram un kļūst liela šī vārda labā nozīmē.”

Uzrunājot iestiprināmos, arhibīskaps piezīmēja, ka draudzes attīstība nav iespējama bez atvērtības uz Svēto Garu. Šo Svēto Garu īpašā veidā var saņemt Iestiprināšanas Sakramentā. Daudzajiem iestiprināmajiem bija iespēja sajust sava veida īpašo Radītāja pieskārienu, stiprinoties garā un ticībā.

Draudzes prāvesta tēva Krišjāņa vadībā kuplā Saprikinu ģimene uzrunāja arhibīskapu: “Kur ir bīskaps, tur ir Baznīca. Kur nav bīskapa, tur nav Baznīcas. Šodien gribam izteikt pateicību Dievam par to, ka mums ir bīskaps un mēs varam būt Baznīca”, un draudzes vārdā uzdāvināja viņam skaistu ziedu pušķi pateicībā par draudzes apmeklējumu un ticīgo stiprināšanu. Savā atvadu uzrunā Zbigņevs Stankevičs ar cerībām skatījās uz iestiprinātajiem draudzes locekļiem un pauda ticību, ka šīs dienas notikums viņu dzīvē dos arī augļus, un iestiprināmie iesaistīsies draudzes darbā, draudzes evaņģelizācijas procesā, nesot Labo Vēsti tālāk, nepaturot to tikai pie sevis.

Pēc Svētās Mises draudzes prā-

vests izrādīja arhibīskapam baznīcu, iepazīstināja viņu ar jauniešiem draudzes dzīvē un uzaicināja uz kopīgu agapi ar Rīgas Svētā Alberta draudzes kopienu un kustību atbildīgajiem pārstāvjiem, lai

Liturgiskais Kalendārs

8.decembris, otrdiena – Vis-svētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgā Ieņemšana, lieli svētki. Sv. Mises notiek plkst.: **8:00, 11:00 un 18:00.**

Adventa laikā darbdienās un sestdienās Svētā Mise plkst. 8:00 tiek celebrēta kā **Rorātmise Dievmātes godam.**

Adventa svētdienās pie draudzes grāmatu galda vai darbdienās draudzes sakristejā var iegādāties **oblātes Ziemassvētku vigīlijai mājās.**

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap

tālr.: 2 677 56 79

e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

draudzīgā atmosfērā pārrunātu aktualitātes un savstarpēji atbildētu uz abas puses interesējošiem jautājumiem.

Romualds Beļavskis

Draudzes aktivitātes

JĒZUS ADORĀCIJA

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00. Aicinu uz klusu lūgšanu dienas laikā. Laikā no 10.00-11.00 ir paredzēts dziedāt Stundu dziesmiņas Dievmātes godam, Rožukroņa I daļa un dziesmas Jēzus un Marijas godam.

Sv.Mise par DVĒSEĻU DĀRZA mirušo bērnu ģimenēm. Tuvākais aizlūgums – 16.decembrī plkst. 18:00.

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45; **otrdienās un piektdienās:** 7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15; **svētdienās:** 6:30 – 19:00; **obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās:** 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

***Dievkalpojumu kārtība Ziemassvētku laikā
Rīgas sv. Alberta Romas katoļu baznīcā
2015./ 2016.gadā***

24.decembris, ceturtdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas
svētku Vigīlijas Sv. Mise** – 18⁰⁰; **Ganiņu sv. Mise** - 23⁰⁰

25.decembris, piektdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas
lielie svētki.**

Svētās Mises: 8⁰⁰ (**poļu val.**), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰ (krievu
val.), 18⁰⁰

26.decembris, sestdiena – **Sv. Stefana, pirmmocekļa svētki.**

Svētās Mises: 8⁰⁰, 11⁰⁰, 18⁰⁰

27.decembris, svētdiena - **Sv. Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa
svētki.** Svētās Mises: 8⁰⁰ (**poļu val.**), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰
(krievu val.),
18⁰⁰ - **Ģimenes Svētā Mise** - svētība bērniem

28.decembris, pirmdiena - **Sv. Nevainīgo Bērniņu, mocekļu svētki.**

Svētās Mises: 8⁰⁰, 18⁰⁰

31.decembris, ceturtdiena – Svētās Mises: 8⁰⁰;

Pateicības Svētā Mise vecā gada noslēgumā - 18⁰⁰

1.janvāris, piektdiena - **Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes
lielie svētki.**

Svētās Mises: 8⁰⁰ (**poļu val.**), 9.00, 11⁰⁰, 18⁰⁰

6.janvāris, trešdiena – **Kunga Epifānija, lieli svētki.**

Svētās Mises: 8⁰⁰, 11⁰⁰, 18⁰⁰

10.janvāris, svētdiena – **Kunga kristīšana.**